

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 1551/07
05.09.2007. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Мирјане Грубић, Весне Поповић, Јасминке Станојевић и Љиљане Ивковић-Јовановић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЋЋ, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против тужене Републике Србије - МУП РС, чији је законски заступник Републичко јавно правобранилаштво у Београду и тужене Државне заједнице Србија и Црна Гора - Министарство одбране, коју заступа Дирекција за имовинско-правне послове - Одељење у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца, изјављеној против пресуде Окружног суда у Београду Гж.12147/06 од 31.01.2007. године, у седници одржаној 05.09.2007. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

I УСВАЈА СЕ ревизија тужиле АА, па се УКИДАЈУ пресуде Окружног суда у Београду Гж.12147/06 од 31.01.2007. године и Првог општинског суда у Београду П.бр.7251/03-01 од 13.05.2006. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

II Ревизија тужилаца ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЋЋ су недозвољене, па се ОДБАЦУЈУ.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Првог општинског суда у Београду П.бр.7251/03-01 од 13.05.2006. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЋЋ, којим су тражили да се тужени Република Србија - МУП РС и Државна заједница Србија и Црна Гора, Министарство одбране обавезу да им солидарно исплате на име душевних патњи због смрти блиског сродника сваком понаособ по 450.000,00 динара са законском затезном каматом за сваки од ових износа посебно, почев од 30.05.2006. године па до коначне исплате, као и да им накнаде трошкове парничног поступка. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле АА, којим је тражила да се обавезу тужени Република Србија - МУП РС и Државна заједница Србија и Црна Гора - Министарство одбране, да јој солидарно исплате, на име трошкова подизања надгробног споменика, 60.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 28.10.2002. године, па до коначне исплате, као неоснован.

Пресудом Окружног суда у Београду Гж.12147/06 од 31.01.2007. године, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена пресуда Првог општинског суда у Београду П.бр.7251/03-1 од 13.05.2006. године, која је исправљена решењем тог суда П.бр.7251/03 од 14.07.2006. године.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у смислу чл.399. ЗПП и нашао да је ревизија тужиле АА основана, а ревизија тужилаца ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЋЋ, недозвољена.

Према, до сада, утврђеном чињеничном стању, супруг тужиле АА, а отац осталих тужилаца, сада покојни ПП, убијен је 15.06.1999. године у свом стану у Пећи, од стране припадника тзв. "Ослободилачке војске Косова". Због смрти блиског лица тужиоци су претрпели нематеријалну штету, а тужила АА и материјалну, јер је сносила трошкове подизања надгробног споменика.

Сматрајући да не постоји одговорност тужених да тужиоцима накнаде штету, с обзиром да је покојни ПП погинуо 15.06.1999. године, односно у време када су се оружане снаге тадашње СРЈ повукле са територије Косова и Метохије, на основу војно-техничког споразума између међународних снага безбедности КФОР и Савезне Републике Југославије и Републике Србије од 09.06.1999. године, као и после доношења Резолуције Савета безбедности Уједињених нација број 1244 од 10.06.1999. године, нижестепени судови су одбили тужбене захтеве.

Основано се у ревизији тужиле АА наводи да је због погрешне примене материјалног права, чињенично стање непотпуно утврђено.

Тужила АА је тврдила у току првостепеног и другостепеног поступка, а то понавља и у ревизији, да је њен супруг страдао од терористичког напада 15.06.1999. године у раним јутарњим сатима, што су потврдили и саслушани сведоци СС1 и СС2, док је примопредаја између снага МУП-а РС и Мировних снага извршена истог дана у 12,00 часова.

Како из извештаја Генералштаба Војске Србије и Црне Горе - Управе за оперативне послове од 01.11.2005. године и извештаја о раду Секретаријата унутрашњих послова Пећ за 1999. годину

произилази да се Војска Југославије повлачила са подручја Косова и Метохије у периоду од 10. до 20.06.1999. године и да су 15.06.1999. године у 12,00 сати, према споразуму, представници МУП РС и Мировних снага ОУН извршили примопредају територије општине Пећ, уз наређење да сви припадници МУП-а РС прекину све активности и напусте објекте и град, нејасно је из којих разлога судови ове писмене доказе нису ценили, заједно са исказима поменутих сведока, пошто је, у овој правној ствари, одлучна околност да ли је покојни ПП изгубио живот у моменту када се снаге државе СРЈ и Републике Србије још нису биле повукле из Пећи, у ком случају би тужени били одговорни због тога што њихови органи нису спречили штету која је за првотужиљу настала, а у вези чл.180. Закона о облигационим односима, којим је регулисана одговорност државе услед терористичких аката.

Ако се утврди да је супруг тужиље АА погинуо у акцији припадника ОВК у време када су органи тужених имали ингеренције на подручју Пећи, што значи да су били дужни да обављају функције у складу са законом, а у циљу очувања јавног реда и мира, те спречавања аката насиља и терора да би заштитили грађане (чл.21. став 1. и чл.22. став 1. Устава СРЈ, као и чл.3. став 1. и чл.9. став 3. Уставне повеље ДЗ СЦГ), нужно је висину штете коју је првотужиља претрпела одредити у смислу чл.200. и чл.193. став 1. Закона о облигационим односима.

Стога је, на основу чл.407. став 2. ЗПП, одлучено као у ставу првом изреке.

Тужиоци, у овој парници, нису јединствени, него обични супарничари, тако да сваки од њих представља самосталну странку и његове радње или пропуштања не користе нити штете другим супарничарима. Тужбом од 19.03.2001. године тражили су да се обавезу тужени да им на име накнаде штете плати и то тужиљи АА на име трошкова за куповину гардеробе у знак жаљења 2.000,00 динара, за трошкове подизања споменика, 100.000,00 динара и због душевних патњи за изгубљеним супругом 300.000,00 динара, а тужиоцима ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЋЋ, сваком понаособ за душевне патње због изгубљеног оца по 200.000,00 динара. Поднеском од 30.10.2005. године, тужба је преиначена повећањем тужбеног захтева, па су тужиоци захтевали да тужена исплати АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЋЋ, за душевне патње због смрти блиског сродника, свакоме по 450.000,00 динара, а тужиљи АА и 60.000,00 динара на име трошкова подизања надгробног споменика, са законском затезном каматом.

У имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, дозвољеност ревизије се цени према одредбама Закона о парничном поступку, које су важиле на дан преиначења тужбе.

Чланом 394. став 2. Закона о парничном поступку ("Сл.гласник РС" бр.125/2004 - ступио на снагу 23.02.2005. године) одређено је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима када се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, ако вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази 500.000,00 динара.

Будући да новчано потраживање тужилаца ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЋЋ не прелази износ од 500.000,00 динара, који је одређен као гранична вредност и услов меродаван за оцену права на изјављивање ревизије, њихова ревизија није дозвољена, јер је изјављена против пресуде против које се по закону не може поднети, па је на основу чл.404., у вези чл.401. ЗПП, одлучено као у ставу другом изреке.

Председник већа-судија

Предраг Трифуновић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ВС